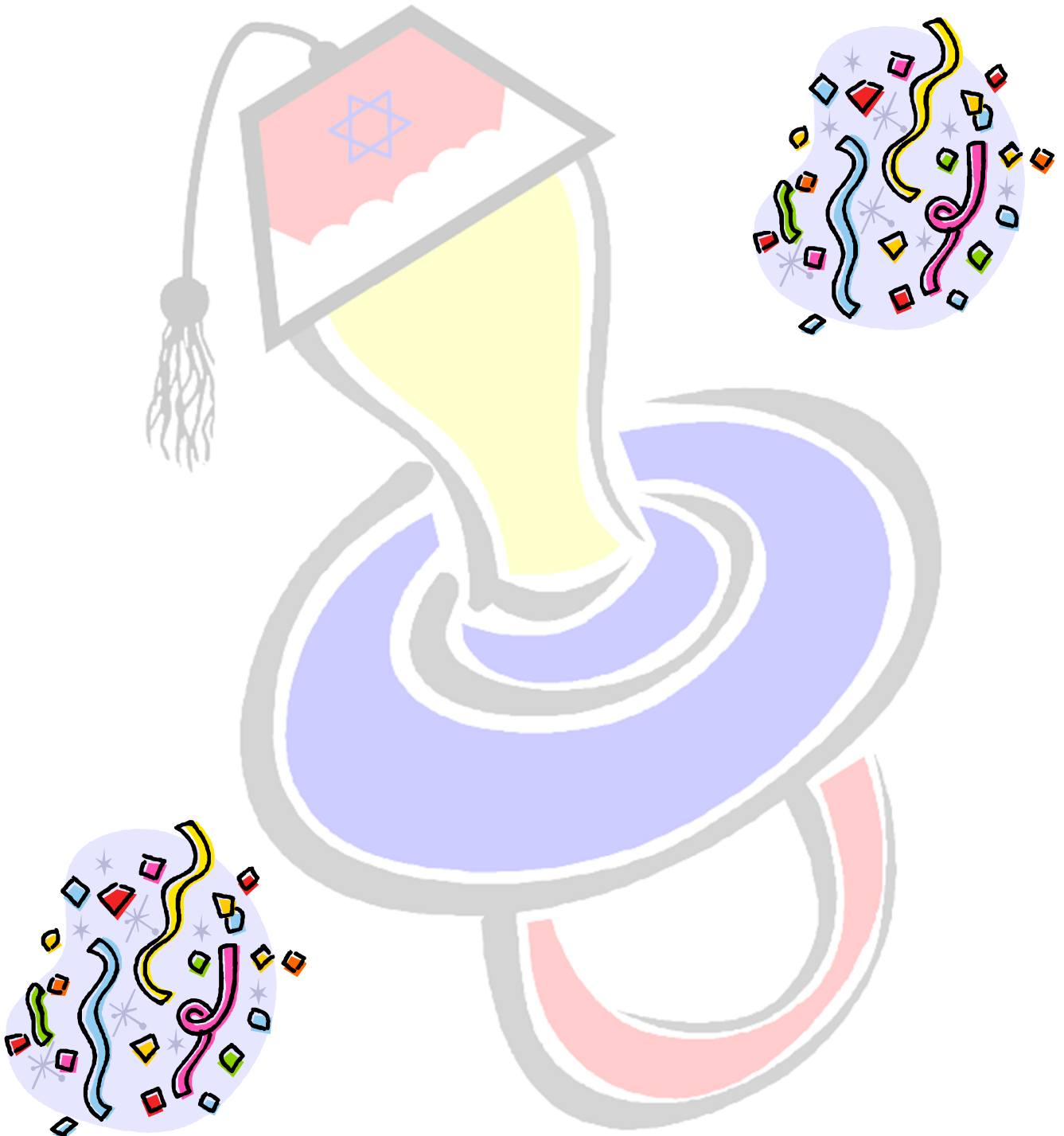

Comparsa

Al·leluies i Versos

INDICE	PÀGINA
1. VERSETS DEDICATS ALS NOSTRES XIQUETS	1
PERIODO 1969 - 1970	1
PERIODO 2005 - 2006	2
PERIODO 2009 - 2010	3
2. AL·LELUIES O VERSOS	4
TÍTOL: COMPARSA DE “CHODIOS”	4
TÍTOL: “CHODIOS” Y “CAPITA”	5
TÍTOL: VERS 2010 “ALS ABBRASITS”	6
TÍTOL: CAPITANIA 2010 - I PENSAVEM QUE ANAVA DE BROMA	7

1. Versets dedicats als nostres xiquets

Periodo 1969 - 1970

Xiquet: Juan Carlos de Cabo Blasco	Data de naixement: 13/07/1970	Primera desfilada: 10/09/1970
Autor del verset: Pilar Blasco Poveda		

Aunque soc molt xiquetet
ja m'an tret en la fila
i quant pase per Iglesia
en pose sempre a reçar
"Mare de Deu de Loreto
no ens abandones mai
pera poder ferte estes
festes mes boniques
tots els anys".

Pilar la boxa, m'agüela
i jo Joan Carles el seu net
surt a la festa, senyors
per donarli gust complet.

En dos mesos que tinc, senyors
ja ix de maçeret
i si les coses no cambien
hi haura maçero per temps.

Si voleu saber qui soc
Joan Carles em criden
soc d'este poblet,
dols com la mel i el sucre,
i sino eixes tomates
dolsetes de veritat,
que sino fora per l'aigua
– que la donen racioná –
fariem bona collita
pera viure be tot l'any.

De Pilar "la Boxa" net
"Sauret el Bombet" magüelo
de maçero estic ixint
y encara no tinc dos mesos.

Aqui en despedix de tots
i dic fins l'any que vé
soc maçero i ballador i
també repique bé.

Periodo 2005 - 2006

Xiqueta: Carla de Cabo Prats	Data de naixement: 29/05/2006	Primera desfilara: 10/09/2006
Autor del verset: Jesús Iborra Miralles y Pilar Blasco Poveda		

A Carla de Cabo Prats, con cariño.

I
Mi nombre es Carla de Cabo
Este año ya soy festera
El pasado, era quimera
Y por todos esperada
Me miran todos gozosos
Vestida del bando moro
Mis padres, a los que adoro
Y mis abuelos, dichosos

II

Con la fiesta comenzada
La música ya me inquieta
Pues soy mutxamelera neta
Soy bisnieta de nativos
De los Bocha y del Bombet
De los Chana y los Miquelos
Del pueblo mis bisabuelos
Y algunos del Ravalet

III

A la Virgen de Loreto
Y en nuestra ofrenda de flores
Demandamos sus favores
Con fervor y con respeto
El Altar ya está repleto
Olvidemos los rencores
Concedenos tus honores
Y el amor será completo
Viéndote puesta en tu altar
Sintiéndote muy amada
Me encantaría gritar
A tu Imagen adorada
Sin dejar de proclamar
¡¡ Viva la Virgen Sagrada !!

Mutxamel, Septiembre 2.006

J

A Carla de Cabo Prats, de sa tia Pilar

De Mutxamel soc senyors
mos pares també ho són,
i en tres mesos que tinc
desfilaré pel carrer major.

De moreta en vestiran
de masereta també,
ja que el meu avi es masero
i el meu compare també.

Com estic grosseta i moreneta
quan em vegeu passar digueu:
- vaja xiqueta tan 'salaeta'
que té el pirri tasset
i la visten de moreta!.

Els trages es ha cosit
la meua iaia Rosita,
i la meua iaia Mari Lola
li ha ajudat en la costura.

També els tinc que dir,
que bisavia jo tinc,
Pilar la botja li criden
i no sap que fer-se amb mi.

Senyors i cavallers,
es espere en aquestos dies
de trons i música,
per a contentar
a la Mare de Déu del Loreto
patrona de Mutxamel,
a la que li demane salut
per aquest any
i per a tots els anys que vinguen.

Mutxamel, 10 de setembre del 2006

Periodo 2009 - 2010

Xiquet: Marco de Cabo Prats

Data de naixement: 27/10/2009

Primera desfilada: 10/09/2010

Autor del verset: Jesús Iborra Miralles

MARCO

DE CABO PRATS

Mutxamel – Septiembre 2010

El meu nom de pila es Marco,
i Carla el de la meua germana,
ma mare es de la familia "Xana",
i mon pare es De Cabo Blasco.

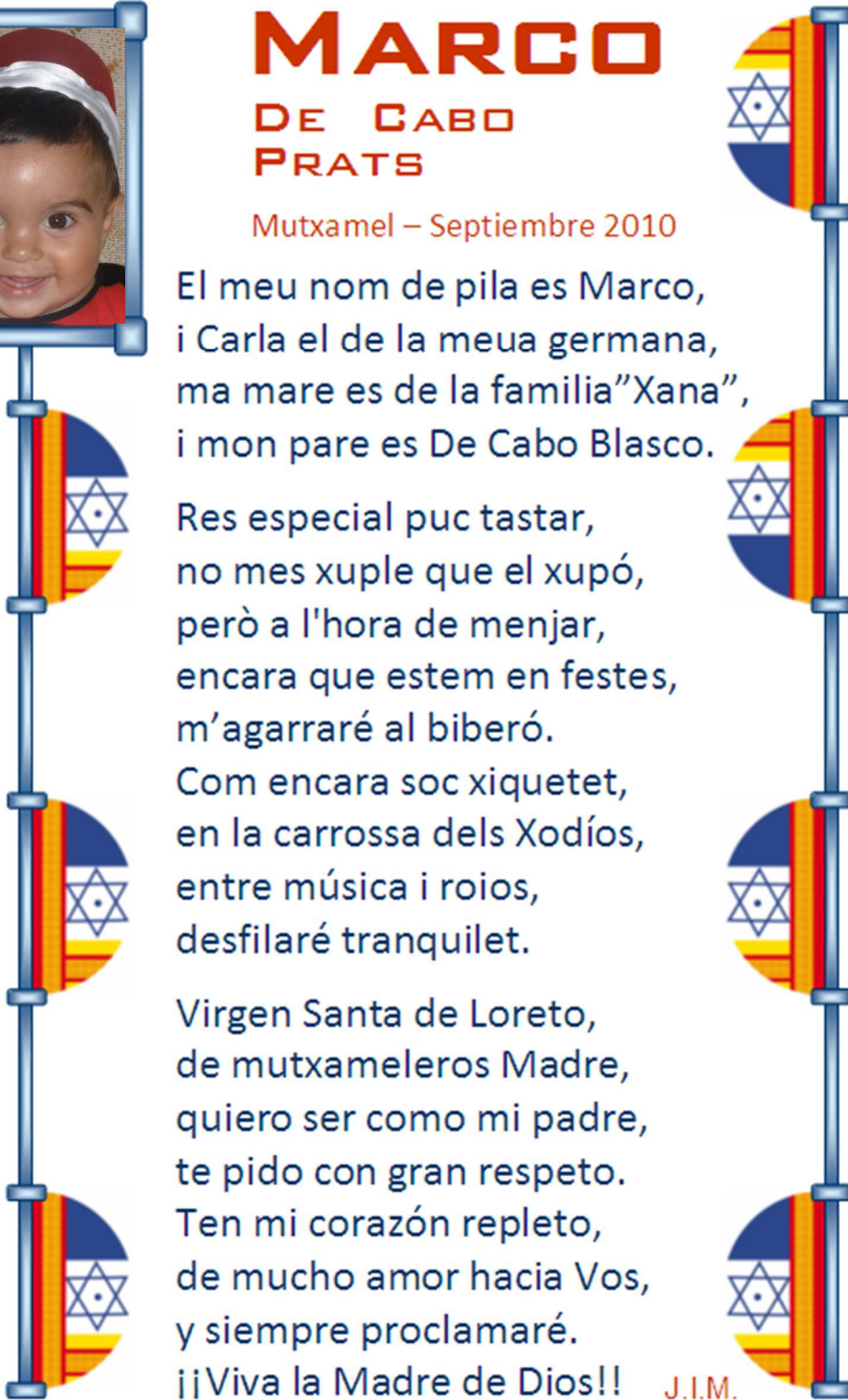
Res especial puc tastar,
no mes xuple que el xupó,
però a l'hora de menjar,
encara que estem en festes,
m'agarraré al biberó.

Com encara soc xiquetet,
en la carrossa dels Xodíos,
entre música i roios,
desfilaré tranquilet.

Virgen Santa de Loreto,
de mutxameleros Madre,
quiero ser como mi padre,
te pido con gran respeto.

Ten mi corazón repleto,
de mucho amor hacia Vos,
y siempre proclamaré.
¡¡Viva la Madre de Dios!!

J.I.M.

2. Al·leluies o Versos

Títol: Comparsa de "CHODIOS"

Autor: Ramón EL PALALO

Font: José Jaime Ramón Blasco (Pepe La Figuera)

COMPARSA DE " CHODIOS "

Así está Carlos Soler
y el seu chermá Frasquito
que gastarse eixe día cuatre duros
a ells se es endona un pito

Asi está Pepico el Salsero
vacha un chodío granat
cuant arplegue a un masero
de un pesic li arranca el cap

Pos eixe Paco Vinagre
que porto el fadrí al costat
si hay qui la agravía
acaba micha humanitat.

Eixe Ramón el Barber
te molt bones pantorrilles
y cuant ells va pel carrer
van fijanse totes les chiquilles.

Eixe Manolo el Fontero
el seu ofisi es fuster
vacha un chodío tremendo
pa tirar trons pel carrer.

També tenint practicant
qui li diuen Salustiano
vacha un chodío elegant
y vacha un home campechano.

Eixe hombrón de Tortajada
chodíos ni han pocs de eixos
cuant estem tots en el castell
españols sen fa a dos quexos.

El chicón del Morenet
ell es un chic molt templat
un chodío formalet
y en la comparsa ben presentat.

Eixe chicón de Bolaca
vacha un chodío en salero
cuan disparen tots la traca
ell es el primer guerrero.

Eixe chicón de Damián
que enguañ ya sa fet fadrí
hay que vorelo marcant el pas
en la diana per el matí

Hay un tal José Maria
que es de apodo Sacristá
que no el veuen en tot el día
no mes que un rato en la asprá.

Tenim a uno llarguerut
que li diuen Pitaluga
cuant entra en cal Capitá
borrega mes que una oruga.

El tío Ramón El Palalo
es un home divertit
cuan li vulgueren fer festes
ell sempre tendría apetit.

Tenim també un chodío
que es Tafol el Rebollero
que pa menchar y pa beure
ell fa mol bon compañero

Tenim un tal Isidoro
que ell es molt arriscaet
y porta una chaquetilla
que va fet un pimpollet.

Hay un tal Paco Rusafa
vacha un home divertit
a ningún fester li falta
y ell achunta día y nit.

El autor de eixes copletes
es el tío Ramón el Palalo
de aixó no cobra pesetes
no mes cobra un aplauso.

Vacha un chodío arriscat
eixe Manolo Faena
may el veus malhumorat
sempre en la cara risueña

Tenim una cantinera
vacha una chica bonica
es mes bonico el nom este
perque li diuen Rosita.

Es mol ben presentaeta
en la marraxa al costat
posant alguna copeta
alimentat al soldat.

RAMON EL PALALO

Títol: "CHODIOS" Y "CAPITA"

Autor: Pepe-Pita-Ara

Font: Llibre CENT ANYS DE XODIOS

"CHODIOS" Y "CAPITA"

Para empezar estos versos
un saludo a las autoridades,
por el desvelo que han hecho,
para que las fiestas sean más grandes.

Un añ mes a les costelles
y pensant en arreglar la Filá.
¡Qué contents estem enguañ
perque mos ha tocat el "Capitá!

Fijevos en el "Chodiot".
que porta la escolta de cavalls;
es Paco Bernabeu, el "grandot",
que ya no sap portar els ramals.

Lo que tans añs avem desichat,
el seu frut avem pogut conseguir;
fer la "Comparsa", ben gran
de casats, chiques y fadrins.

De "cantineres" no hay que parlar
chovens, guapes y en cantidad;
ysi Deu mos dona salud,
tenim que eixir, a una per cap.

Fijevos en els characters
y voreu de tot un poc;
al Sastre, Risco y el Planero
al Formal, Desculat y Pepe Roc.

Tenim una Barraca de "trellat",
molt adorná y luminosa;
en ella queden tots invitats,
a surra, aniset, café y servesa.

¡Hay que vore el sacrifici
que fan les dos "Casineres"!
Aguantant a estos "Chodios",
en la "cuita" de les borracheres.

¡Que ilusió la de este día
posaçe el trache de "fester"!
Portant al costat una "Chodia",
y cantonechase per el carrer.

Con el Capitán de esta "Comparsa"
nunca podemos "naufragar",
lleva muy buen mando en la CAJA,
y de algún "apurillo" nos puede sacar

A los que hablan el castellano,
les pido mil perdones;
ya que los versos en valenciano,
son para mí, mas "comodones".

¡Viva la Virgen de Loreto!
¡Vivan los "Moros y Cristianos"!
Aqui todos somos hermanos
sin malicia, rencor, ni reto.

MUCHAMIEL, Septiembre 1965
Pepe-Pita-Ara-

¡ Salud para el próximo año !

Títol: VERS 2010 "ALS ABBRASITS"

Autor: Juan Carlos de Cabo Blasco

Font: Escuadra ABBRASITS

Abbrasit em criden
de mutxamel sóc senyors
i en vint-i-u anys que tinc
desfilaré pel carrer major.

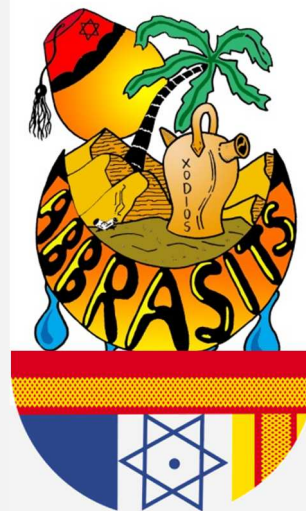
Mon pare sequet s'anomena
ma mare simpatia
i de la mà dels dós
visite en harmonia
les barraques nit i dia.

Al meu germà menut
quinto li criden
ell també m'acompanya
i cuide d'ell tot el dia
inlús li obligue a dormir la sesta
perquè sempre estiga gelat
però sobretot per a la festa.

Amb els meus companys d'esquadra
ho passe fenomenal
perquè hi ha un vi fondillón
que és fonamental
i el dia deu de setembre
obrim aquesta preada botella
que durant tot l'any
hem cuidat com si fora una doncella.

Per la rambla desfilaré
i al so d'excel•lents obres musicals
i dels entranyables timbals
en harmonia compartiré
moments sense iguals.

Per l'amor de deu
animetes santes
no faig més que demanar-li
a la mare de déu del Loreto
¡cuide'm mare meua!
Que sóc un poc animalet
i no m'agradaria gents ni miqueta
acabar caient amb un mal pet.

JCDC

Títol: CAPITANIA 2010 - I PENSAVEM QUE ANAVA DE BROMA

Autor: Milagros Poveda Carratalá (Mare dels Capitans i germana de l'Abanderat)

Font: Milagros Poveda Carratalá

Aquesta història comença,
ara fa ja uns quants anys,
amb la il·lusió d'una xiqueta,
que el transcórrer del temps
no ha aconseguit apagar mai.

No aixecava dos pams de terra,
i ja deia tota satisfeta,
"D'ací a uns anys, haig de ser Capitana.
I al dia d'avui pot dir ben ufana,
que aquella il·lusió és cosa feta.

La família i els amics,
de l'acudit de la nena,
es réiem amb gana,
i quan entrava a la Barraca,
tots li déiem: "Capitaaanaaaa".

Passava el temps,
i al seu pensament no hi havia errada,
tot el contrari,
ja anava perfilant data.

Al dos mil deu, vint anys tindrè,
i la Capitana dels Xodios jo seré.

I comença a llançar la xarxa,
i embolicar a tots al voltant.
La mare i el pare se n'adonen
que alló de veres va.
Que si va? ¡¡ I tant que va. !!

Segueix passant el temps,
i ens fiquem al dos mil nou,
i a les idees de la xiqueta,
que ara ja és una doneta,
no hi ha res de nou.

I així, com el qui no vol la cosa,
ens trobem tots embolicats.
La Comparsa aprova la candidatura,
i ja estem ben enredats.

No te dubte qui serà Capitá,
Javier, el seu germà,
i no hi ha res mes que parlar.

I el "Tete" no mes li queda que tragar,
dir que si,
i al seu costat caminar.

Ja tenim els dos germans amb càrrec,
volta arrere, ja no hi ha,
i la insistència d'Esther,

en aquella idea, que ja es vella,
fa que a la fí, Javier,
tinga igual o més il·lusió que ella.

No mes falta l'abanderat,
qui carregara amb la bandera?
Tots dos Capitans decideixen que sera,
"un" que viu a la casa mes propera.

Tiioooo has d'eixir amb nosaltres
Jo? Esteu apanyats.
Eixe problema el solucioneu vosaltres.

Els nebots: Vinga tio que síííí,
que has de ser l'abanderat.
I el tio: Que he dit que no.
Que ja tindre prou feina,
organitzant tot l'estendard.

Poc a poc, i baix mànega,
va ordint-se la trama,
amb la complicitat de tots,
al tio fem caure de la branca.

En un dinaret a la Barraca,
a sobretaula el plis-plai fa el miracle,
i abans que se n'adone,
el tio firma un contracte,
¡ara ja el tenim, dins l'espectacle!
¡¡Ho hem aconseguiit !!
caldrà celebrar-ho d'alguna manera,
i on millor que fer-ho,
que en "Ca Angelita La Panaera".

El meu home, i jo,
que he escrit estes paraules,
decidim tirar avant.
Bo, ¡¡ Serem pares dels Capitans !!
i el que faça falta, posarem a les taules.

Després d'aquesta història,
em queda el més important,
demanar-li a la Mare de Déu,
que ens acompanye,
que no ens ploga,
i que no bufe el llevant.

Que passeu tots unes bones festes,
tingueu molta alegria, i feu bondat,
vos desitja des d'aquest llibret,
la mare dels Capitans
i germana de l'Abanderat.